

har fundet, at den udgjør 863,000 Kr. pr. Mil, medens Statsbanerne have kostet 650,000 Kr. pr. Mil. Den ærede Finanzminister gav os foreleden disse Tal, men gjorde ikke nogen Bemærkning, som om det skulde være i og for sig nogen særdeles dyr Anlægssum for de sjællandske Baner, og det tror jeg heller ikke, at han paa nogen Maade har ment, at det var. Det maa jo nemlig erindres, at store Strækninger af disse Baner ere blevene anlagte paa en Tid, da det var meget bekvemligere end nu at bygge Jernbaner, og at de ere blevene byggede under saadanne Fordringer med Hensyn til Banernes Bestaffenhed, Stignings- og Krumningsforhold osv., der bevirkede, at det maatte blive særdeles dyre Baner. Dernæst maa det erindres, at der er forskellige Faktorer, der nødvendigvis maatte bevirke, at de sjællandske Baner bleve dyrere end Statsbanerne. Blandt saadanne skal jeg nævne Expropriationsudgifterne, der jo navnlig i Nærheden af Hovedstaden selvfølgelig have maattet være langt, langt dyrere end paa Statsbanerne. Jeg tror ogsaa, at, naar man vil se, hvorledes forholdsvis Forsyningen med Materiel stiller sig, er den noget rundeligere for de sjællandske end for Statsbanerne; men det er kun en Formening, jeg har, jeg tør ikke støtte den paa nogen bestemt Undersøgelse. Viist er det imidlertid, at en Anlægssum af 860,000 Kr. pr. Mil, om den end er betydelig større end for Statsbanerne, dog ikke tyder paa noget ødselt Anlæg, man finder sin naturlige Forklaring i, at selve Banelegemet, og hvad dertil hører, er bedre og solidere anlagt, end man nu anser fornødent (Koch: Dobbeltsporet). Ja, Dobbeltsporet vil jeg ikke nævne, thi det er regnet med; den Sum af 863,000 Kr. pr. Mil fik den ærede Minister kun ud efter at have regnet de 5—6 Mil Dobbeltbane med som en Forlængelse af det Øvrige. Men ikke desto mindre tror jeg, at, om ogsaa Summen maatte siges at være i og for sig betydelig, vil Staten dog gjøre en fordelagtig Handel ved denne Leilighed, thi denne Sum forrenter sig, og forrenter sig meget rigelig. Det er angivet af Finanzministeren, at det Aktiebælsb, der var tilstede den 31te December 1879, udgjorde 30,827,000 Kr. Jeg tror, at der er en lille Difference imellem dette Tal og et, som ved nærmere Undersøgelse har viist sig at være det rigtige. Jeg tror nemlig, at Tallet aldeles nøjagtig er 30,807,520 Kr., idet nemlig en vis Beregning af Sterlingaktier fremkalder en lille Difference; men det er i alt Fald Noget, der ikke spiller nogen stor Rolle. I dette Bælsb kan imidlertid ikke være medtaget Beføstningerne ved Havnebanens Anlæg, forsaavidt dette endnu staar tilbage, og der vil altsaa være Noget at sige til dette. Hvoormeget dette vil være, tør jeg ikke sige, fordi jeg ikke nøjagtig veed, hvoormeget der allerede er betalt for Materiel, de foreløbige Anlæg og deslige. Jeg tror imidlertid ikke, vi stige meget feil, naar vi gaa ud fra, at den hele Aktiekapital

vil vise sig at udgjøre ca. 32 Millioner Kr. Aktier, og dette Bælsb kan man hensigtsmæssig lægge til Grund for sin Beregning, netop for at faae runde Tal. Jeg antager fremdeles, at vi kunne se bort fra, at Staten har til Hensigt at annullere fine egne Aktier og rimeligvis ogsaa vil annullere forskellige andre Aktier, hvoraf den kommer i Besiddelse, hvis Salget kommer istand; thi hvad enten de annulleres eller ikke, saa vil dette jo ikke gjøre nogen Forandring i Regnestykket, gaar der Noget ud paa den ene Side, kommer der Noget ind paa den anden, det gaar lige op. Disse 32 Millioner Kr. i Aktier blive at indløse med 40 Millioner Kr. i Obligationer, og den aarlige Rente af disse 40 Millioner Kr. à 4 pCt. vil udgjøre 1,600,000 Kr. Dette aarlige Rentebælsb vil imidlertid synke med $\frac{1}{20}$ om Aaret, fordi Amortisationen af Obligationerne er tænkt at skulle foregaa med $\frac{1}{20}$ aarlig. Imidlertid kunne vi foreløbig blive staaende ved disse 1,600,000 Kr. som Statens Renteudgift i det første Aar i Anledning af Kjøbet. Hvad saar Staten da ind? Foruden at forrente de 13 Millioner Prioritetsaktier vil Udbyttet af de sjællandske Baner kunne sættes at være saaledes, at de 32 Millioner kunne i Gjennemsnit forrente 6 pCt. Her vil jeg foreløbig indskyde en lille Bemærkning, at, naar Nogen siger, at dette Udbytte saar Staten ikke i Fremtiden, fordi Staten maa gjøre saa mange Forandringer, saa mange nye Anlæg osv. saa er dette ikke nogen Indsigelse imod, at Staten saar 6 pCt. af det, den nu kjøber. Hvilke nye Anlæg Staten end finder sig foranlediget til, vil det ikke forandre Forholdet, at de nuværende Baner i Gjennemsnit ville give 6 pCt. Jeg tror, at dette vil være Gjennemsnitsminimum; jeg tror snarere, de ville give Mere end Mindre, men i alt Fald kunne vi gaa ud fra dette Tal 6 pCt. af 32 Millioner, eller 1,920,000 Kr. Dette har hidtil saa omtrent været Banernes Overtskud, og der er ingen Grund til at vente, at disse samme Baner skulde give mindre Overtskud i Fremtiden. Fremdeles vil her til komme det Bælsb, der hidtil har været henlagt til Reservecapitalen. Dette har været et varierende Bælsb, men det udgjør statutmæssig 10 pCt. af Nettofortjenesten i Aaret, altsaa $\frac{1}{9}$ af det, vi regnede som Overtskudet à 6 pCt. for 32 Millioner Kr. Aktier. Vi kunne for at gjøre Tallet nogenlunde rundt sætte det til 224,000 Kr. (Schærling: 245,000 Kr.) Nuvel, altsaa saa meget Mere, men lader os sige, at 224,000 Kr. har været det, som det tidligere har været ansat til. (Berg: Det er det Spierlige, at Reservecapitalen saa ikke er bleven større.) Ja, dette er igjen et ganske andet Spørgsmaal, der ikke har det Mindste med denne Sag at bestille; skulde vi ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Reservecapitalen er bleven behandlet, var der adskillige Betragtninger, jeg vilde gjøre gjældende; men dette er et Spørge-